RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 78.146 van 14 januari 1999
in de zaak A. 78.110/VII-16.571.

In zake : Johan SCHOUTEDEN,
wonende te KINROOI,
Manestraat 13

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van LIMBURG.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Johan SCHOUTEDEN op 2 april 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 5 februari 1998 waarbij akte wordt genomen van verzoekers melding van overname van de milieuvergunningen verleend bij besluiten van de bestendige deputatie van Limburg van 1 december 1977, 25 juni 1992 en 24 september 1992, op naam van Jozef CRAEGHS, Manestraat 13 te 3640 Kinrooi, voor het exploiteren van een varkensbedrijf, maar waarbij het totaal aantal vergunde dieren wordt teruggebracht tot 859 varkens;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 december 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. op ’t ROODT, die verschijnt voor verzoeker, en van Bestuurssecretaris V. LEEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker betoogt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit "een ernstig financieel nadeel zal berokkenen" en "een zware

hypotheek vestigt op het voortbestaan van zijn bedrijf"; dat hij er in dat verband op wijst dat de vermindering van het aantal vergunde varkens zijn inkomen doet dalen met circa 22%, terwijl anderzijds de overname gefinancierd werd door een kredietopneming van 6,5 miljoen frank die hij moet aflossen; dat hij ook nog aanvoert dat door de beperking van het aantal vergunde varkens "het teveel aan varkens" moet worden vernietigd;

Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt :

"1. Verzoekende partij vordert de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit dd. 5 februari 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg op grond van het feit dat uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan voor haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeit.

Verzoekende partij voert hiervoor aan dat zij als gevolg van het besluit dd. 5 februari 1998 van de bestendige deputatie niet alleen ernstig financieel nadeel zal lijden, doch ook het voortbestaan van haar bedrijf zwaar gehypothekeerd zou worden, gelet op de financiële inspanningen die verzoekende partij moet leveren ter investering van de overname van de bewuste milieuvergunningen waarvan zij melding heeft gedaan.

In dit verband moet evenwel in de eerste plaats worden opgemerkt dat het in casu niet over een weigering van overname van de milieuvergunningen gaat, doch enkel over een beperking van het aantal dieren tot 859 in plaats van 1.100 dieren. Bovendien heeft verzoekende partij ook de milieuvergunningen overgenomen die betrekking hebben op de exploitatie van 690 varkens in de Manestraat 11, zodat in het totaal 1.549 varkens mogen gehouden worden door verzoeker SCHOUTEDEN, verspreid over de twee inrichtingen.

Bijgevolg kan toch moeilijk staande gehouden worden dat het voortbestaan van verzoekers bedrijf gehypothekeerd wordt door de mindere exploitatie van 241 varkens, wanneer nog maar liefst 1.549 varkens mogen gehouden worden in plaats van de oorspronkelijke 1.790 varkens.

Dit wordt trouwens ook niet met concrete gegevens gestaafd. Als bewijs wordt immers enkel de terugbetaling van een krediet aangehaald. Evenwel dienen de financiële inspanningen die verzoeker moet leveren met name de terugbetaling van het krediet van 6.500.000,- fr., logischerwijze gespreid te worden over de twee overgenomen inrichtingen met name deze

in de Manestraat 13 te Kinrooi en deze in de Manestraat 11 te Kinrooi.

Van de inkomsten die verzoeker jaarlijks heeft, wordt verder geen bewijs bijgebracht zodat derhalve niet kan nagegaan worden hoe zwaar het krediet weegt op het inkomen van verzoeker.

Trouwens het gehele krediet heeft uiteraard geen betrekking op de 241 varkens die niet langer vergund worden, doch op de gehele door verzoeker uitgebate exploitatie. De bewering dat het voortbestaan van verzoekers bedrijf in het gedrang komt, is derhalve volstrekt hypothetisch en geenszins in overeenstemming met de realiteit.

Bijgevolg kan verzoekende partij hoogstens een financieel nadeel lijden.

Evenwel is een eventueel financieel nadeel dat verzoeker al mocht te lijden door de mindere exploitatie van 241 varkens hetgeen neerkomt op 13% van de uitbatingscapaciteit, niet voldoende ernstig in de zin van artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en kan het achteraf bij een eventuele nietigverklaring nog steeds hersteld worden, zodat het een schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit dd. 5 februari 1998 van de bestendige deputatie geenszins kan dragen, zoals Uw Raad reeds meermaals gesteld heeft (zie R.v.St., arr. HOFMAN nr. 35.606, 28 september 1990; R.v.St., arr. BRONDEL, nr. 38.154, 25 november 1991).

2. Verder blijkt uit het door de Vlaamse Landmaatschappij uitgevoerde plaatsbezoek op 17 juni 1997 dat er de facto ook maar 522 vergunnings-plichtige varkens daadwerkelijk aanwezig waren op het bedrijf van verzoeker in de Manestraat 13. Bovendien is er slechts plaats voor 602 mestvarkens en 249 zeugen en 8 beren, zodat er onmogelijk ooit 1.100 varkens op het bedrijf zoals het thans geconstrueerd is, kunnen gehouden zijn of worden (zie inventaris stuk 20).

Verzoekende partij kan derhalve zelfs geen enkel nadeel lijden dat veroorzaakt zou zijn door voornoemd besluit dd. 5 februari 1998 vermits zij geen 1.100 varkens exploiteert en dit ook in de toekomst niet kan gaan doen daar er niet eens de plaats voor is. Van gedwongen vernietiging van varkens ingevolge het bestreden besluit zoals verzoeker poneert, kan er dan ook geenszins sprake zijn.

In casu betreft het bijgevolg geen opgelegde inkrimping, doch slechts een aanpassing van de vergunningen aan de realiteit.

Uiteraard kan verzoekende partij dan ook niet beweren enig nadeel te lijden dat een schorsing (en zelfs geen nietigverklaring) zou kunnen verantwoorden.

Verzoekende partij voert dan ook geen ernstig, moeilijk te herstellen nadeel aan in de zin van artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de

Raad van State. Hieruit vloeit voort dat alleszins reeds aan één van de beide, in artikel 17 §2 genoemde voorwaarden niet werd voldaan en dat het verzoek tot schorsing derhalve als ongegrond moet worden beschouwd";

Overwegende dat verzoeker de overname heeft gemeld van een milieuvergunning voor het houden van 1.100 varkens; dat door de bestreden beslissing akte wordt genomen van de overname van de vergunning, doch enkel tot beloop van 859 varkens, zijnde 241 varkens minder, om reden dat de inrichting slechts plaats biedt aan 602 mestvarkens, 249 zeugen en 8 beren en dat uit de mestbankaangifte blijkt dat de voorgaande jaren minder dan 859 varkens werden gehouden;

Overwegende dat artikel 19, 2˚, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieu-vergunningsdecreet) bepaalt wat volgt :

"De krachtens dit decreet toegestane vergunningen blijven geldig voor de duur van de lopende vergunning
(...)
2˚ wanneer de inrichting door een andere exploitant wordt overgenomen.
De overname moet vooraf worden gemeld aan de overheid die de vergunning heeft verleend";

dat daaruit volgt dat bij melding van overname de overnemer over dezelfde rechten - niet minder, niet meer - beschikt waarover de vorige vergunninghouder beschikte; dat een aktename van die melding of een weigering van aktename ervan aan die rechten geen afbreuk doet; dat de gedeeltelijke stopzetting van de exploitatie dan ook niet kan voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat daarenboven verzoeker niet aannemelijk maakt dat "de vermindering van het aantal vergunde varkens" met 241 stuks een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent; dat, immers, zoals de verwerende partij terecht opmerkt, verzoeker nog een tweede varkens-houderij exploiteert in de Manestraat, nr. 11 te

Kinrooi, alwaar het houden van 690 varkens werd vergund, zodat verzoeker gerechtigd is minstens 1.550 varkens te houden, waaruit hij inkomsten kan vergaren; dat daarbij komt dat in een brief van 28 oktober 1996 die verzoeker richtte aan het provinciebestuur van Limburg, hij toegeeft dat het bedrijf in de Manestraat, nr. 13 - dit zijn de stallen waarover thans betwisting bestaat - nooit "voor 100% vol" heeft gezeten maar dat op "het mestregister van ’95 en ’96 van Manestraat 13 soms pieken van meer dan 550 mestvarkens en van 750 varkens in totaal" voorkomen en dat hij die brief besluit met de opmerking dat "op een gesloten bedrijf nooit alle hokken 100% bezet kunnen zijn" en dat "een capaciteit van 1.029 varkens nodig (is) om tussen de 750 à 800 varkens te draaien"; dat uit die verklaringen kan worden opgemaakt dat op de inrichting nooit 1.100 varkens werden gehouden hetgeen wordt bevestigd door de "telstaat van de veestapel", dit is het aanwezigheidsregister van de varkens op de inrichting, dat door de exploitant zelf wordt bijgehouden en uiteraard door hem niet kan worden betwist; dat het aantal varkens waarvan akte werd genomen ongeveer overeenkomt met het aantal varkens dat in het verleden daadwerkelijk werd gehouden; dat niet valt in te zien hoe varkens die nooit werden gehouden voor een daling van de bedrijfsinkomsten kunnen zorgen en hoe deze zouden kunnen "vernietigd" worden;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien januari 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**